

Kouzelné slovo – Ekvádor

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-kouzelné-slovo-ekvador

31. července 2023

Ivan Hoffman

Text 31.7.2023 35 min Přehrát

#Politika

Víra, že někde musí být svět zelenější, je věčná. Stejně jako poznání, že není místo, kam by člověk utekl sám před sebou. Co se změnilo, je relativní jednoduchost sebrat se a odstěhovat na druhý konec světa. A pak se třeba vrátit, ukáže-li se, že to nebyl dobrý nápad. Důsledkem globalizace není jenom přesouvání zboží, kapitálu, výroby a lidí křížem krážem. Globalizace ovládla také lidské sny, respektive lidské snění o destinaci snů. Dojde-li na debatu o politické mizérii, zhoršujících se podmínkách pro podnikání, upadajícím zdravotnictvím, klesající životní úrovni a hlavně dojde-li na vytrácející se naději, že Evropa má nějakou budoucnost a že by se tu život mohl zlepšit, v jedné chvíli už tuším, že nakonec v rozhovoru zazní to kouzelné slovo: „Ekvádor“.

Destinací snů bývala kdysi Amerika, coby země neomezených možností. Pak také Kanada atraktivní divokou přírodou, anebo přátelská Austrálie. Snilo se i o spořádaném Severu, o Švédsku či Dánsku. Když ovšem dnes přijde řeč na ideální místo pro život,

slýchám lidi mladé, co mají život před sebou, ale i ty, co se blíží k důchodu, zmiňovat Peru, Chile, Bolívii, Ekvádor. Zdá se, že tak jak je Evropa atraktivní pro chudé Afričany a skromné muslimy, Jižní Amerika poslední dobou přitahuje svobodomyšlné Evropany, alergické na všudypřítomnou byrokratickou šikanu.

Když se ovšem lidí, kteří vysloví kouzelné slovo Ekvádor, zeptáte, proč právě tato země na rovníku, zmíní vedle příznivého klimatu, bezpečnosti, služeb na úrovni a vlídného obyvatelstva, že v Ekvádoru vzniká silná česká komunita. Vyslechl jsem od podnikatelky těsně před důchodem, na kolik přijde pořízení bungalovu a na kolik ošetření u zubaře, ale také kdo už tam je a nakupuje pro nově přicházející stavební parcely. Není úplně jasné, zda se za kouzelným slovem Ekvádor skrývá atraktivní zeměpisná destinace, politický azyl před unijní Evropou se sebevražedně zelenými sklony, anebo touha po společenství, po soudržné národní komunitě.

Pokud někomu na soudržné národní komunitě záleží natolik, že tady pověsí podnikání na hřebík, prodá dům a řekne sbohem sousedům, aby byl na druhém konci světa mezi svými, určitě má smysl se nad tím zamyslet. Nebylo by jednodušší, být součástí soudržné národní komunity tady? Je nezbytné se kvůli tomu učit španělsky, aby se člověk domluvil s domorodci v Jižní Americe? Proč místo hledání, kam se odsud vypařit, nepřemýšlet, co udělat, aby se tady dalo normálně existovat? Není rozumnější vybudovat český Ekvádor, než si zde příchozí vybudují německé Turecko či francouzskou Afriku?

V tom kouzelném slově Ekvádor je slyšet současně naději i rezignaci. Mladí ho vyslovují proto, že mají život před sebou. Soudí, že tady chcípnu pes a Ekvádor je výzva. Staří pro změnu nemají čas ani chuť přihlížet prohlubujícímu se zmaru a úlevou je pro ně už vědomí, že se na to tady nebudou muset dívat. Obojí dává smysl, ale stále hovoříme pouze o jednotlivcích, kteří se odhodlají koupit si jednosměrnou letenku. Podstatnější na Ekvádoru je to, že je snem, který je reálný. Ekvádor existuje. A protože existuje, je myslitelný

Ekvádor se silnou českou komunitou i zde, uprostřed Evropy. Když se zamyslíme, co nám v tom brání, komu je ta silná soudržná česká komunita v Česku proti mysli, možná s překvapením zjistíme, že to je pouze hrstka zbohatlíků, co dělají kšefty s Bruselem a potřebují chaos, ve kterém jim není vidět na prsty.

Když slyším kouzelné slovo Ekvádor, nedívám se na mapu. Rozhlédnu se kolem sebe a říkám si: „Vlastně, proč ne?!“

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.